

	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131

Perjantaina 18. joulukuuta 2015

MAASEUDUN TULEVAISUUS

11

VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Korkeissa käsissä

Äijäporukka vietti leutoa kesäiltaa. Saunottiin, rillattiin, syötiin ja juutiin, etenkin. Kesken pihvin yksi muisti: Ai niin. **Seppo Tiitisestä** tulee eduskunnan seuraava pääsihteeri. Toiset epäilivät aika tavalla. Suojelupolisista ei vuosi-kymmeniin oltu noustu korkeisiin siviilivirkoihin. Tiitinen oli julkikepulainen ja keskustapuolue syvällä oppositiossa. Edellinen pääsihteeri ei lähde vielä vuosikausiin eläkkeelle. Mutta tietäjä vakuutti, että asiasta on sovittu presidentin ja **Kalevi Sorsan** (sd.) kanssa. Hän ei pukahtanut, kuka oli sopinut. Pikkuhiljaa asia eteni korkeiden herrojen piirustusten mukaan. Seppo Tiitinen istui puhemiehen oikealla puolella neljännesvuosisadan kuin **Urho Kekkonen** presidenttinä.

Harmaa valttia

Tiitisen valinnan aikaan asiat olivat lujasti korkeissa käsissä. Seuraajan valinnassa jokainen riviedustajakin kuvitteli olevansa kuninkaante-kijä. Pääsihteeri joutui käyttämään kaiken juo-nikkuutensa ennen kuin sai haluamansa seuraa-jan, lainsäädäntöjohtaja Maija-Leena Paavolan (sit.). Paavola joutuu vielä taistelemaan vallasta vaalin hävin-neen hallintojohtaja **Pertti Rauhion** (sd.) kanssa, mutta se on toinen juttu. Vastoin hokemaa, pääsihteeri ei ole puoluepaikka. Tiiti-sen edeltäjä **Erkki Ketola** työskenteli ikänsä talon sisällä. Ketola ehdittiin kerran sivuuttaakin. **Veikko Vennamo** (smp) oli paitsi viihdyttävä suunsoittaja myös inhottava la-kimies, joka ehtimiseen haastoi virkamiehiä ja poliitikkoja kärkejille. Pääsihteeri **Olavi Salervo** oli hänen arkki viholli-sensa. Salervon eläköityessä haluttiin pöytä puhdistaa ja valita ilmeisen seuraajan Erkki Ketolan sijaan pääsihteeri ulko-puolelta. Pohjoismaiden Neuvoston pääsihteeri Eiler Hultin jaksoi muutaman vuoden selata lakikirjaa kärsivän näköise-nä lasit otsalla, kunnes uupui työnsä ääreen.

Tasavallan palvelija

Seppo Tiitinen teki pääsihteerinä tasavallalle ja eduskun-nalle suuria palveluksia, ei vähiten uuden perustuslain silmukoiden takojana. **Riitta Uosukainen** (kok.) oli poliittikkona vielä pahempi sähläri kuin voi kuvitella. Mutta kun pääsihteeri piirsi puhe-miehelle selkeät nuotit, Madame puhkesi tehtävässä riemas-tuttavaan hehkuun. Valtiovarainministeri **Sauli Niinistö** (kok.) yritti alistaa eduskunnan VM:n torppariksi. Pääsihteerin taustaohjauk-sella eduskunta onnistui vahvistamaan asemaansa ylimpänä valtiomahtina. Puhemiehenä Niinistö pestasi konsultin muuttamaan eduskuntaa rationaaliseksi laintuotantolaitokseksi, mak-karatehtaaksi. Siitä projektista oli tuloksena vain suolainen lasku valtiolle.

Vihaiset dosentit

Pääministeri **Juha Sipilä** (kesk.) hästiti kalikalla kintuille pyrkiviä kaiken maailman dosentteja. Se on rinnakkaisilmai-su pakinoitsijoiden pilkkaamalle päivystävälle dosentille. Akateemiset piirit loukkaantuivat. Dosentti **Erkki Tuo-mioja** (sd.) ilmaisi närkästyksensä eduskunnan täysistun-nossa. Dosentti **Jussi Niinistö** (ps.) sentään ei laittanut lusikkaa soppaan. Harva edes muistaa, että **Paavo Väyrynen** (kesk.) tekee kaikki esityksensä dosentin arvovallalla. Kun väitellyt tohtori osoittaa syvempää perehtyneisyyt-tä oppiaineeseensa, joku yliopisto saattaa kutsua hänet do-sentiksi. Dosentuurista ei Kerry maallista mammonaa. Sen sijaan dosentti opetaan jäseneksi tiedeyhteisöön ja korkea-koulun nappulaksi akateemiseen rahanjakopeliin. Pitää muistaa, että dosentti on asiantuntija vain omalla kapealla sektorillaan. Jakaessaan lausuntoja päivänpoliti-i-kasta, hän on lehtitietojen varassa ja yhtä syvälinen asian-tuntija kuin kadunnmies.

PEKKA ALAROTU

MT 50 VUOTTA SITTEN - LA 18.12.

Välitöntä ss-tautiuhkaa ei Suomessa

Suu- ja sorkkatauti on jälleen nostanut päättään Euroopassa. Erityisesti Sveitsissä ja Hollannissa on tilanne pahentunut ja tapauksia on todettu enemmän kuin aikaisemmin. Tautia esiintyy myös Ranskassa, Belgiassa, Italiassa ja Neuvostoliitossa. Länsi-Saksassa on tauti pystytty pitä-mään kurissa. Norja, Ruotsi ja Suomi ovat säästyneet taudilta kokonaan. Lähimpä-nä ovat ne tautitapa-ukset, jotka todettiin Tanskassa viime keväänä. Välitöntä suu- ja sorkkatau-tiaaraa ei Suomen rajoilla ole, mutta varovaisuuden vuoksi on eläinten tuontirajoituksia jouduttu antamaan, kertoo Maaseudun Tulevaisuudelle eläinlääkintätark. K. Tapani maata-lousministeriön eläinlääkintäosas-tolta.

Tossuja mainostettiin joululahjoiksi 50 vuotta sitten.

Janne ja Mico Ahonen sekä Lahden symbolit. Reilun vuoden kuluttua Lahden mäissä taistellaan MM-mitaleista. Ne kisat tulevat Micolle vielä liian nopeasti mutta ovat isä-Jannen päätavoite.

Mäkihyppääjä elää unelmaansa

Mäkihyppääjä Janne Ahonen osallistui ensimmäisen kerran maailmancupin osakilpailuun 15-vuotiaana. Nyt puntti-salille lähtee mukaan oma poika Mico Ahonen, ikäluokkansa superhyppääjä.

.....

Janne Ahosen palkintokaapista löytyy kaksi joukkuemäen kisan olympiahopeaa ja peräti viisi MM-kisojen kultaa, joista kaksi henkilökohtaista mitalia. Mäkiiviikon tämä 38-vuotias legenda on voittanut historialliset viisi kertaa. Ahonen saattaa vielä tehdä historiaa hyppäämällä samoissa maailmancupin kisoissa poikansa kanssa. **Mico Ahonen** täyttää joulukuun lopussa 14. Vääjäämättä lähestyy myös hetki, jolloin ikäluokkansa superhyppääjä kolkuttelee maajoukkueen portteja. ”Vielä sen aika ei ole. Kun Mico saa lisää pituutta ja sitä kautta luontaista painoa, sitten kaikki on mahdollista”, Janne Ahonen pohtii.

”Onhan tämä uskomatonta” Tapaan Ahosen Lahden suu-hallissa, jossa isä ja poika teke-vät yhdessä voimaharjoitusta. Lahden mäet ovat suljettuina, kesäkausi on ohi ja nyt odotel-laan pakkasia ja lunta. Kaksikko hölkkää suurhallin suoralla. Lihaksiin haetaan läm-pöä ennen punttitreenin alkua. Olen seurannut Jannen uraa kisapaikoilla ja harjoitussaleil-la aina ensimmäisestä maail-mancupin kisasta alkaen. Kun nyt seuraan Micon tekemistä, mieleen palautuvat välähdyk-senomaisesti kuvat nuoresta Jannesta. ”Onhan tämä jotain aivan us-komatonta, välillä täytyy oikein nipistää itseään, että muistaa todellisuuden. On hienoa, että voin harjoitella oman pojan kanssa ja kummallakin on sama päämäärä samassa lajissa.” ”Mico on kuitenkin vielä poika, annetaan pojan kasvaa ihan rauhassa, ei tässä ole kiire mihinkään”, isä Ahonen muis-tuttaa. ”Itse kasvin siinä 15 ja 16 ikä-vuoden välillä lähes 20 senttiä, Mico täyttää 14 vuotta.” Yhteisessä harjoituksessa on yhteistä vain paikka ja liikkeit. Kun Janne tekee hyppyjä kyy-kystä ylös sadan kilon painot niskassaan, Micolle on tangossa 40 kiloa. ”Otan vielä Micon tangosta kiinni sen ollessa lakipistees-sä, ettei tanko vain putoa alas selkärangan päälle.” Ahonen on maailmassa var-masti ainoa mäkihyppääjä, joka harjoittelee poikansa kanssa, eikä kovin monesta muustakaan lajista löydy huipulla olevaa isä-poika-kaksikkoa.

Mystinen sairaus Ahonen oli itseoikeutettu kut-sun saaja, kun tasavallan pre-sidentti **Sauli Niinistö** kutsui tänä vuonna itsenäisyyspäivän juhliin ansioituneita mäkihy-pääjiä.

Alun perin Ahosen piti hy-pätä samaan aikaan Lilleham-merin maailmancupissa, mutta mystinen virussairaus vei hänet toipilaslomalle ensimmäisten cupin kisojen jälkeen.

Vaikka Ahosen ensimmäises-tä maailmancupin kisasta tulee kuluneeksi 23 vuotta, tavoitteet eivät ole muuttuneet miksikään. Tänä vuonna mies haluaa tais-tella jälleen mäkiiviikon kärki-sijoista, jopa voittoa.

Ahonet harjoittelevat yhdessä. Janne on käynyt 15-vuotiaasta lähtien säännöllisesti testatta-vana Jyväskylässä, nyt vanhoja testituloksia voi käyttää verrokkina Micon vastaaviin.

”Menestyminen on ainoa motivaattori, joka potkii minua eteenpäin. Sen verran on jo tul-lut matkusteltua, ettei sitä enää sen vuoksi kisoihin lähdetä”, Janne naurahtaa. Ahonen tekee taas historiaa, sillä hän on osallistunut ennen kauden alkua 397 kertaa maa-ilmancupin henkilökohtaiseen kisaan. Kauden avauksessa hän sai yhden kisan lisää, 400 tulee täyteen mäkiiviikolla. Palkintopallilla Janne on ol-lut henkilökohtaisissa kisoissa tähän mennessä 108 kertaa, edellisen kerran Bischofshofe-nissa mäkiiviikon päätöskisassa vuonna 2010.

Kotikisat mielessä Ahonen lähtee tähän kauteen tavoitteenaan paluu maailman-cupin terävimpään kärkeen.

Viime kausi ja mennyt kesä näyttivät, että maailmalta löytyy tällä hetkellä ainakin kymmen-

kunta hyppääjää, joista kuka tahansa voi voittaa kisan. Menneiden vuosien yksinval-tiaitten aika on siis ohi. ”Kärki on tasoittunut, mutta se on vain myönteinen asia.” ”Suomestakin löytyy taas pit-kästä aikaa useampi hyppääjä, jolta voi odottaa menestystä. Olen vahvasti sitä mieltä, ja tu-loksetkin puhuvat sen puolesta, että lajin kotimainen aallon-pohja on ohitettu.” Ahosen lisäksi tänä talvena voidaan menestystä odottaa ainakin **Harri Ollilta**, **Jarkko Määtältä**, **Lauri Asikaiselta** ja **Ville Larinnolta**. Viisikosta vain Määttä ei asu Lahdessa. Viimeisimpänä vuoden 2017 MM-kisakaupunkiin muutti Asikainen, valmennuksen ja mäkien perässä. Lahden mäet ovat nyt saaneet uusitun ilmeen ja suomalaiset haluavat har-joitella niissä niin paljon kuin

mahdollista. ”Onhan se meille kieltämättä etu, että saamme harjoitella niissä mäissä, joissa hypätään 2017 MM-mitaleista”, Ahonen myöntää. Suomalaisilta säästyy paljon aikaa ja rahaa, kun he voivat hypätä mäissä milloin haluavat. Ulkomaalaiset joutuvat nyt tulemaan Lahteen leireille, jos haluavat tutustua uusittuihin mäkiin. **”Iskältä” saa hyviä neuvoja** Ahosten voimaharjoitus lähe-nee loppuaan. Päivän teimana oli ponnistusvoima. Kunnan-kin pomppu nousi hyvin, mutta kaiken muun huomion suhteen Mico pitää kuitenkin jalkansa tiiviisti maan kamaralla. ”On se ihan mukavaa treenata iskän kanssa, siinä samalla saan myös paljon hyviä neuvoja.” Mico hyppäsi ensimmäisen kerran Lahden suurmäestä

11-vuotiaana, kun isä Janne päästettiin sinne vasta 14-vuo-tiaana. ”Se oli ihan jännä hetki. Sain tietää pääseväni suurmäkeen vasta, kun aloitimme treenin”, Mico muistelee. Nyt hän haaveilee jo mäki-vii-kosta. ”Ehkä parin vuoden kuluttua voisin olla siinä kunnossa, että pääsisin sinne mukaan.” Ehkä kahden vuoden päästä näemme myös sen ihmeen, että samassa maailmancupin kisassa hyppäävät isä ja poika.

JARI PORTTILA

KATSO VIDEO

